

началникѣтъ тѣхенъ, а другитѣ са раз-
 бѣгаха. Чѣрный Георгій когѣто са бѣше 1804
 оукрѣпилъ при Семѣндра, и завѣ на Обл-
 танатъ що тѣлатъ Гѣркытѣ отъ анича-
 рытѣ, и Облтанатъ намѣри чи иматъ
 право Гѣркытѣ, зато имъ са ѡбрѣчи се-
 демгодѣшенъ бездѣнокъ. Я послѣ Чѣрный
 Георгій като са замѡгна, пойска отъ
 Отомѣнскіятъ Дворъ да стѣни и Гѣрвѣа
 Кнѣжество какѡто Влашко и Молдѡва.
 Отъ тогѣсъ по силнѡ начѣна Тѣрціѣ да
 вѣи Гѣрвѣа, и въ двѣ годѣны що са на-
 ходѣха Гѣркытѣ въ бѡи, Чѣрный Георгій 1806
 притнѣ Бѣлградъ, Славѣкъ и Нѣшъ.

Въ товѣ вреѣма разгорѣса война меж-
 ду Рѡссіѣ и Тѣрціѣ. Въ примирѣніѣто на
 тѣѣ война въ Бѣкорѣшкѣятъ Договѡръ, 1812
 Рѡссіѣ испосрѣдствова амнистіѣ на
 Гѣрвѣскіятъ народъ, и го предѡстѣви на
 Облтанската Отѣческа милость, а Чѣр-
 ный Георгій повѣгна и въ Гѣрвѣскитѣ пре-
 дѣлы. Я когѣто Хѣршиѣдъ Пашѣ дойде
 въ Гѣрвѣа и ѡвладѣ Бѣлградъ, Чѣрный
 Георгій са варнѣ да помѡгни на своитѣ
 братѣ и загѣви живѡтатъ си. Милости-
 вѣлатъ Облтанъ Махмѣдъ за да всѣдѣ
 мѣръ и тишина въ тѣѣ странѣ, пробѡди